

میمِ مِثْلِ مادر

میمِ مِثْه مادر، مادرِ کیه جُز فاطمه
ساقی مون اگه حیدره، کوثرِ کیه جُز فاطمه

شاخه گُلِ پَرْمُرده‌ی علی
ای شیشه‌ی تَرک خورده‌ی علی
آه از دِلِ علی، از دِلِ علی
ای زخمِ نمک خورده‌ی علی
(زخمِ نمک خورده‌ی علی) ۲

فاطمه، چرا تو اِسْمِت غمه
چه جوری آروم بِشَم، شَنِیدم عُمرِت گمه
فاطمه، غمِ تو آتِشْمه
مُصِیبتِ تو همون، مُصِیبتِ اعْظَمه

(برای دیدنِت با این دل بیقراری
گُجا بِرَم گُجا آخه حرم نداری) ۲
گُجا بِرَم گُجا آخه حرم نداری

میمِ مِثْه مادر، مادرِ یعنی اُمُّ البَنین
مَحْشَر می بینی با چِشَات، مَحْشَرِ یعنی اُمُّ البَنین

گُشته‌ی چِشای قَمَرِتم
از وقتی که زیرِ بال و پَرِتم
تو مادرِ مَنی، مادرِ مَنی
پس (من پِسرِتم، من پِسرِتم) ۲

(آه پِیین، دوباره خوردم زَمین
تو رو صدا میزنم، آی نَنه اُمُّ البَنین) ۲
بازیَا، تو پای حَرَفام بِشین
تو رو صدا میزنم، آی نَنه اُمُّ البَنین

شنبه به شنبه پای سُفره‌تون نِشستم
پس نَزنی دِلَم رو من (دل به تو بَستم) ۲